

Sygn. akt II K 937/16/P

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, II Wydział Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Małgorzata Fronc

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Janik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Podgórze Wiktorii Kwiatkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 03.02.2017r.

sprawy

O. S. (S.)

s. P. i A. zd. S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od nieustalonej daty do dnia 13.09.2016r. w Krakowie, wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1003,38 g ziela konopi innych niż włókniste, czym czynił przygotowania do wprowadzenia go do obrotu,

tj. o przestępstwo z art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk

I oskarżonego **O. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu wnioskiem Prokuratora , stanowiącego występki z art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II na mocy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby;

III na mocy art. 70 ust. 4 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego nawiązkę w kwocie 1 000zł (jednego tysiąca złotych) na rzecz Centrum Terapii Narkomanów „MONAR”, (...)-(...) K., ul. (...);

IV na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodów rzeczowych, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr KS I 2799/16/N, na k. 41, poz. 1-2, a przechowywanych: poz. 1 w magazynie dowodów rzeczowych WDS KWP w Krakowie, poz. 2 w aktach sprawy na k. 43;

V na zasadzie art. 627 pkp zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe – tj. kwotę 445 zł (czterystu czterdziestu pięciu złotych) tytułem poniesionych wydatków oraz kwotę 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych) tytułem wymierzonej opłaty.

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze

z dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd zważył, co następuje.

Ze względu na treść art. 424 § 3 kpk uzasadnienie ograniczono do uzasadnienia kwalifikacji prawnej i rozstrzygnięcia o karze.

W myśl art. 335 kpk Prokurator może umieścić w akcie oskarżenia wnioski o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy oraz orzeczenie uzgodnionych z nim kary lub środka karnego, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Czyn, którego dotyczy wniosek, musi być występkiem. Wszystkie te przesłanki zostały spełnione w niniejszej sprawie, albowiem przeciwko oskarżonemu został skierowany akt oskarżenia o popełnienie przestępstwa z art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk, który to czyn jest występkiem.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy i poczynione ustalenia faktyczne, a także fakt przyznania się oskarżonego, były wystarczające do uznania O. S. za winnego tego, że w okresie od nieustalonej daty do dnia 13.09.2016 r. w Krakowie, wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 10003,38 g ziela konopi innych niż włókniste, czym czynił przygotowania do wprowadzenia go do obrotu.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony O. S. zrealizował wszystkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk. Bezspornym jest, iż posiadał on w/w środki, na co wskazuje fakt ujawnienia tych środków podczas jego przeszukania. Sprawował on zatem faktyczne nad nimi władztwo, miał również możliwość korzystania z tych środków (tak: S. Rudnicki, Komentarz do kodeksu cywilnego; ks. II, Warszawa 2001, s.458) i jak wynika z ustaleń w sprawie. Ze względu na ilość posiadanych przez oskarżonego narkotyków (1003,38 gram) nie ulega wątpliwości, że oskarżony posiadał znaczną ilość środka odurzającego, czym czynił przygotowania do wprowadzenia go do obrotu. Nie wykazano także żadnej okoliczności ekskulpacyjnej uzasadniającej fakt posiadania ich przez oskarżonego zgodnie z przepisami wskazanej ustawy, a więc np. na podstawie stosownego zezwolenia.

Podkreślić przy tym należy, iż oskarżony jest osobą dorosłą, która z racji wieku posiadanego zasobu wiedzy, poziomu intelektualnego oraz doświadczenia życiowego, mogła rozpoznać znaczenie swojego czynu, w tym jego bezprawność. Poczytalność w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie była kwestionowana, wobec czego nie ulega wątpliwości fakt, iż oskarżony miał pełną świadomość okoliczności przestępstwa, jakiego się dopuścił. W konsekwencji można mu zasadnie postawić zarzut, że mimo możliwości wyboru zachowania zgodnego z prawem zdecydował się na wystąpienie przeciwko obowiązującemu porządkowi prawnemu. W świetle zgromadzonych dowodów, a w szczególności samego przyznania się oskarżonego, brak jest zatem okoliczności, które wyłączałyby możliwość przypisania mu odpowiedzialności za zarzucany czyn.

Co do wymiaru kary.

Sąd uwzględnił wniosek Prokuratora o wydanie wyroku w trybie art. 335 § 1 kpk, z tym, że powielił błąd Prokuratora, gdyż warunkowo zawieszając wykonanie kary, jednocześnie nie wymierzając środka karnego nie dokonał modyfikacji za zgodą oskarżonego wniosku i nie wymierzył jednego z obowiązków przewidzianych w art. 72 § 1 kk. Uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd wymierzył O. S. karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Sąd oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, wziął pod uwagę okoliczności przedmiotowe i podmiotowe. Sprawca świadomie i celowo naruszył normę sankcjonowaną zakazującą posiadania środków odurzających i zachował się sprzecznie z nią, tym samym realizując znamiona opisanego wyżej przestępstwa. Powyższe pozwala ocenić stopień winy oskarżonego, jako wyższy niż subminimalny. Naraził on na szkodę nie tylko indywidualne dobro prawne w postaci własnego zdrowia, lecz również pozostające pod ochroną prawnokarnych regulacji ustawy zdrowie publiczne i interes społeczny, polegający na zabezpieczeniu społeczeństwa przed choćby potencjalnym nielegalnym obrotem środkami odurzającymi i psychotropowymi. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Pozwala to ocenić stopień społecznej szkodliwości jego czynu jako średni.

Ustając wymiar kary Sąd miał na uwadze istotną okoliczność łagodzącą, a to brak uprzedniej karalności oskarżonego. Sąd uwzględnił także kolejną okoliczność łagodzącą w postaci przyznania się oskarżonego do winy. W konsekwencji wymierzając karę w granicach dolnego progu zagrożenia określił jej wymiar na 1 rok pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta spełni cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej, przede wszystkim uświadamiając oskarżonemu niewłaściwość i nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Podkreśli także naganność jego czynu i stanowić będzie wyraz braku pobłażliwości i właściwej reakcji ze strony Sądu, przyczyniając się tym samym do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd zdecydował się na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej względem oskarżonego kary na okres próby 3 lat. Zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonego nie było nacechowane takim ładunkiem złej woli i stopniem winy, by koniecznym było stosowanie wobec niego kary izolacyjnej. Z uwagi na niewątpliwie indywidualno-prewencyjny walor możliwości zarządzenia wykonania orzeczonej kary, którego oskarżony jest świadomy, Sąd stanął na stanowisku, iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa. Z uwagi zatem na pozytywną prognozę kryminologiczną, Sąd orzekł warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wpływ na długość okresu próby miał niewątpliwie fakt uprzedniej karalności oskarżonego, a co za tym idzie przekonanie Sądu o konieczności zastosowania elementu motywującego oskarżonego do jak najdłuższego powstrzymania się od możliwości wchodzenia w konflikt z prawem.

W odniesieniu do dowodów rzeczowych, na mocy art. 70 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych k. 41, poz. 1-2 – tj. suszu roślinnego koloru brunatno-zielonego o łącznej wadze 1003,38 grama i wagi elektronicznej dilerskiej koloru szarego, albowiem przedmioty te służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

Na mocy art. 70 ust.4 w/w ustawy Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 1.000 zł na rzecz Centrum Terapii Narkomanów MONAR ul. (...) w K..

Na zasadzie art. 627 k.p.k. orzeczono w przedmiocie kosztów sądowych.

Zarządzenia:

- odnotować uzasadnienie
- odpis uzasadnienia doręczyć Prok. Rej. Kraków – Podgórze
- kal. 14 dni od doręczenia

Kraków, dnia 17.02.2017r.